

СЕНТОМАШАНИН

Лист за просвету, привреду и остале народне потребе.

Власник: СТЕВАН Л. ГАВАНСКИ	ИЗЛАЗИ СВАКЕ НЕДЕЉЕ.	Рукописи шаљу се на уредништво а новац за претплату а огласе на администрацију »Сентомашанина« Неплаћена писма не примају се. Огласи се рачунају по тарифи ако се више пута уврћује рачунају се јефтиније.	Одговорни уредник: БОКА РАДУЛОВИЋ.
	на 1/4 годину . . . . . 6 Кр. на 1/2 године . . . . . 3 » на 3/4 године . . . . . 2 » Поједини бројеви 10 пот.		

БОЖИЋ.

Родио се у штали на слами.
Родио се као убоги сиромашак.
Родио се као Бог.

Родио се, да докаже, да су и сиромаси људи, и да се и они рађају као и они у кревету на меку душеку. Да су и сиромаси као такви браћа са онима, који располажу милијонима, а које им је та сиротиња својим знојем стекла.

Да! Родила се истина, које ће једног дана позвати те богаташе, да их запита: Шта учинисте једном од те браће моје?

Да ли сте се одужили својој човечанској дужности?

Јесте ли их прихватили у дом свој?
Јесте ли им ублажили кадгод бол и невољу?

Да ли ће они смети погледати у очи, тој вечној истини, која се родила у данашњи дан?

Да ли ће смети признати оно, што су чинили свога живота за човечанство?

Неће.

Јер и ту свету истину — Бога — хтеће обманути, и њему ће рећи: А кад је било, да смо и једног од ових презрели?

Ми смо их пазили као браћу своју, ми смо им давали леба и свега, што им треба, да спасемо душу своју.

Али бадава ће се правдати ти малодушници, јер им неће помоћи, Бог је свезнајући, истина мора победити и судити им по заслуги.

Истина крчи себи пута а грешнике оставља у калу недеља њихових, и црних мисли, које их гоне, да нико не добра не чине.

Али се ипак данас разлива радост у свакој српској кући, у палати и колиби, сви се радују рођају те светле истине, радују и надају, да ће једном све нас озарити њена светлост, и да ће мо се моћи назвати достојном браћом истине, које се рађа, да спасе човечанства.

Да угуши лаж и фарисејства, подлост и поквареност, да зближи и уједини браћу, која љубе истину. Да их споје у једно коло, где ће зарђени брацком љубављу, слогом постати чврст бедем, за одбрану истине.

У свакој српској кући,
Данас гори свећа,

У једној мања,
А у другој већа.

Но то ништ не мари
У данашње дане,
То ништ не ремети,
Тренуте свечане.

Сад се браћа љубе,
Где их љубав веже,
А »рождество твоје«
Свуд се растолеже.

Христос се роди!

Б.

Скупштина црквене општине.

И у нашој црквеној општини одржана је скупштина. У свима општинама наше митрополије до сад су одржане скупштине, само наша је ево дочекала последњи дан у години. Свака општина треба да поднесе свој предрачун већ крајем октобра, иначе ће бити или опоменути па чак и оглобљена новчано. Но наша је општина изнимак.

На скупштини је било доста представника, но као да нису и били, јер нашто толики број људи, који седе

ПОДЛИСТАК.

А. Ф. Хеденстјерна:

БР. 34., ДРУГЕ СТЕПЕНИЦЕ ЛЕВО.

Кад је девојка млада и лепа, има шешир, рукавице, сунцобран, кабаницу, огрлице, ципеле и све остале тоалете у непрекорном реду, а осим тога 10 марака у новчанику, шта се тад ради? (Може бити, да их троши за слаткарнице и билете за театар, али је вероватно, да се иде фотографирати.) И госпођица Каролина Штремборн, која је становала у Гелфу, али сад први пут бијеше у Штокхолму, пошто се побринула за све; што јој треба купити, и пошто је одбројала новац за повратак, имађаше тако 10 марака, и оде с њима фотографу.

Дворском фотографу ићи није имала, средства, за њу би било прескупо; али Катарина Бокист упути је једном, који готово бијаше исто тако добар, леп човек, а становао је у Аугустовој ул. 34., две степенице лево, и марљиво анонсирао у Дневнику.

Сад иђаше у Аугустову улицу, стаде пред кућом бр. 34., угледа горе на II. кату фотографски застор, попе се на другу степеницу и закрене десно, стидно закључа и осети како јој дође крв у лице

Леп, млад човек с брковима с карираним летним костимом и красним плавим очима, отвори врата, зацрвени се, поклони се врло пријазно замоли госпођицу, да уђе.

Чудноват је то био сликар, код ког није видела ни апарата, ни подупирача за врат, нити на крову прозорчића. Али, можда је то соба за примање.

Ипак је то био чудноват фотограф. Није био баш тако окретан и дрзак као што то господица обично бива: довуче фотеј за диван-сто, поклони се, неспретно махне руком, а то је значило, да госпођица може на фотеј сести, а тад би добро било. Тад Каролина ступи врло близу још опрезније, и ако је она само из Гелфа овде дошла.

»Моја госпођице, ви сте дошли усјед моје објаве у Дневнику?« рече напослетку пријазно млади човек и још се више зацрвени у лицу.

»Да заиста, може ли се одмах започети?« упита Каролина.

»Ах, моја госпођице, ми се морамо прво међу се добро разговорити — ја —«

»Хоћете ли бити тако добри, да ми покажете неколико портрета од других младих девојака, да могу изабрати положај, како ће ми пристајати.«

»Врло вас молим за опрост, госпоице али

немам ни једне таке фотографије. Ви сте сигурно прва, што ми је почаст учинила (указала) и —«

»У име неба, шта говорите! Зар никад нисте снивали даме? И Катарина Бокист ми је рекла —«

»Да, имирите се, госпођице! Ја не могу веровати, да ви толику вредност полагате на искуство.« пријазно рече младић с пакосним смехом.

»Пустите мо«, озбиљно рече Каролина. »Мислите ли, да сам лепша, кад седим, или стојим?«

»Ах, ви сте у сваком положају прекрасни. И шта значи положај, за оног, ко вас намјерава тако често гледати,« рече младић.

»Сад смо доста говорили,« мишљање Каролина. »Не разумем, шта ви хоћете, Хоћете ме сад усликати?«

»Ах, не госпођице, осећам се врло улагиван и сасма сам потресен, да — је — збиља сам за то врло весео, де сте овде дошли, али сте ми ипак пребрзи у вашој намери. Само магу рећи то, да ми се ваше лице изврсно допада.«

»Врло нејасно,« рече Каролина с јако презирним тоном и иронично се дубоко поклони, премда је овде дошла из Гелфа. »Излишно сам

као кипови, чују да се нешто говори, који разуме и који неразуми. То је доиста оно: ајде да се играмо скупштина.

Био један човек у цркви, и у њој придигово попа, кад су дошли кући, а он каже како је попа лепо диванио, а кад га запитали његови: шта је диванио, он им лепо каже: ја не знам.

И да се стави нешто на гласање, не би знали на чега гласају. Тако ето изгледа наша црквена скупштина. У њој води главну реч поп-Миливој, а сви су други само играчке у његовим рукама од председника до последњег.

Но било је и занимљивих ствари. Тако је било говора о награди Миладина Туторовог учитеља.

Он је искао награду за већи број деце, но што му је законом прописано.

Немамо ми ништа против тога, да се неком изда награда за заслужени рад. Но да ли је тај господин заслужио то? Је ли он фактично имао више деце, и оће ли до краја године имати већи број деце.

Нама изгледа, да је овде друго по среди. Њему оће поп-Миливој да плати онај труд што га је уложио за стварање споразума између њега и др. Живка Продановића.

Ако је и за то онда бар то отворено нека призна и нека у предрачун уведе под том рубриком.

Кад споменуемо др. Живка морамо о њему даље наставити. Сигурно му је мило, како је његов говор учинио силан утисак у скупштини. Он је напао извештај г. управитеља Аркадија Павловића. Напао га је за то, управо за што га је напао? Не зна ни он сам Др. Живко.

Од како је Сентомаша није цркв. скупштина имала оваких извештаја о својим школама па ипак је поп-Миливој подметнуо др. Живка да га нападне, а да је он то учинио види се и из тога, што је поп-Миливој одма отишао у другу собу, кад је др. Живко почео говорити. Зна он то удесити, оће да је леп и добар, а овамо другом крха врат, и још се пита за што га зову Језуита.

Но треба да добро упамти оне речи: Бог ником дужан не остаје.

мислила, да људи нашег звања исто тако радо снимају ружну као и лепу, стару као и младу и да гледају на послугу — «

»Стани, моја милостива! Никакве клевете, ако смем молити. Признајем, да вас је моја анонса могла чудновато к мени донети. Али како ћу ја о вама добро мислити? Млада девојка, која овде дође, да своју шалу самном проводи.«

»Ви сте сулуди, мој господине! Ко се овде изговори и прави потешкоће? Последњи вас пут питам, хоћете ли ме слимити или не?« викну Каролина са сузним очима, и диже се, да иде.

Чинило се, као да је пријазни младић од жестока душевног узбуђења почео разумевати. Жиле су на његову челу бујале, а дугмад су се на манжетнама тресла. Напокон распусти он своје осећање, рашири руке, дође до Каролине, као да би се с њом хтио боксирати, и викну: »Да, безумно је, целу срећу овог живота метнути на једну једину карту! Заблуда је у дневнику анонсирати! Глупост је поверити своју судбу девојци, која се гради тако као ви. Али у истом погледу, кад сам вас спазио, обузет сам од безграничне страсти, од безблуне љубави према вама! Нека буде сад, како хоће, моја госпођице, али ја вас узимам.«

Каролина је за свог боравка у Штокхолму између других места интересантних по-

Дакле др. Живко је говорио и после свог доста дугачког а празног говора предлаже, да се управитељев извештај одбије.

Гавра Каћански устаје и разлаже да не види разлога да се извештај не прими, јер је он исцрпан и леп.

Др. Момир Павловић помаже Гаврин предлог, а председник ставља на гласање: Предлог др. Живка и Гавре Каћанског.

Ко је за предлог др. Живка.

Устаје др. Живко сам, гледа око себе, али се стене не мичу, сви ћуте као рибе.

Јадни Живко докле се срзо!

Види ли он шта раде с њиме?

Тешко.

Да га запитамо само нешто!

Сећа ли се г. Др. кад је био избор посланика за државни сабор, кад се биро Радовановић и Вишонтаји. Кад је Вишонтаји држао свој програмни говор код маџарске цркве, а после њега је говорио г. доктор, и рекао је отприлике ово: Браћо! синоћ је била вечера оних људи, који су за мунгове, и кад сам послао, да купим костију да нараним псе, ни костију није било.

Кад би доктор сад упоредио себе са ондашњим бирачима и ове речи на себе примено, како би изгледао! То остављамо њему нека мисли о томе.

Ми му само ово велимо да су и њему бацили једну кост да се забавља, па су сад мирни и поп-Миливој и Стева Дунђерски, сад их не грди по сокаку, има се чим забављати.

Но сад му се може и честитати, како је успео својим сокачким конференцијама са аспирантом на управитељско место.

Вести са стране.

Забрана за исељавање и усељавање. Зарада је у Америци тако тешка, да је држава Колумбија издала наредбу, по којој је до 31. марта 1914. год. забрањено усељавање свима занатлијама. Та забрана се не односи на све. Забрана је дошла због тога, што радника има више него што треба.

дила и Конрадсбер,* па јој је било, при првим речима дугог говора овог младића, јасно да је он сигурно сулуд. Њен је страшни поглед гледао на каквово уже од звона или на малену црну ствар с пријазним »Притисак на пуце«, а кад оишта таковог не опази, пође на врата.

Али млади, сад непријазно млади, човек стаде јој на пут, пружи јој руку и упита, да ли би било неуљудно, кад би је он сад замолио, да му каже име, кад ју је већ измолио, да му буде жена.

Каролина је покрај њега жаморила, отвори врата и прво што угледа бејаше — застор фотографски насупрот вратима.

Полумртва од стида и страха, гледала је сад опет непријазног младића и уздахне: »Мој господине, опростите ми, овде је злокобна погрешка! Ви нисте никакви фотограф?«

»Нисам, богу хвала! Мени је име Ларс Лундберг, поседник лепог витешког имања у Росенфелду.«

»Али сте и сами рекли, да сте у дневнику анонсирани.«

»Истина, овде је оглас, погледајте!« Оде у спаваћу собу, донесе некаке и Каролина прочита:

»Озбиљна женидбена молба.

Један млад пољоделац, красне спољашно-

Трагична смрт. Варошки катастрални чиновник сомборски Бура Арадски — чија је кћи летос када је својој пријатељици хтела у помоћ да прискочи нашла смрт у валовима Дунава — нађу га сад у петак ујутру утопљен у бунару код своје куће. Да ли је несретан случај или самоубиство није установљено. Мир пепелу његову.

Композиција Краљевића Мирка. Композиција црногорског краљевића Мирка, коју је он компоновао и назвао »Пролетњим Цвећем«, недавно је са успехом изведена у Монте-Карлу.

Жртва несретног пића. У очи католичког бадњег дана Л. Вујин угледан и имућан газда из Вел. Бечкерек свратио је »на коју чашу« и око поноћи враћајући се својој кући, онако са пуном главом, хтеде свратити некој удовици: али напиток, промаши кућу и уђе у сасвим страну једну иновверску кућу. Домаћи чују лупу на врати собњи и поплаше се, да су лопови. Надигну кроз прозор вику и први комшија ловац са пуном двоцевком, а други опет официр, наоружани одмах се ту створише. Ловац опали и саспе сачму невиноме газди Лази Вујином у доњи део тела, а официр га сабљом искасапи. Кад се овај стропошта у крви, онда видеше ко је и познадоше га. Однесоше га одмах у болницу и сада лежи болан на живот и смрт. Ето ти Србине, шта уради пиће! Клони га се као живе ватре!

Умро поред чаше вина. Лазар Видаковић суботички становник имао је посла у вароши. Кад је свршио посао сврати у биртију Стеве Пушкаша на чашу вина. Тек што је сео за сто позли му, преврне се са столице и после неколико минута издане. По свој прилици га је капља ударила.

Дунавски мост између Србије и Румуније. Комисије Србије и Румуније су се већ погодиле — како јављају из Букурешта — где да буде мост, где ће се подићи гвоздени мост између Србије и Румуније. Мост ће се подићи у даљини од Бугарске, на 32 км. Железничка пруга ће од моста ићи до Радујевца а одавде дуж Тимока у Ниш

сти, и лепа лица, из боље породице, тражи овако више необичним начином — «

Овде би Каролина била пала у несвест, признаје» и стидио би се на њеном месту, да то не уради. Али је плакала и тад рекла:

»И — Ви мислите — си-гу-рно, да сам у стању да уђем у таки брак — «

»О моја госпођице; шта сам требао мислити! Стидим Вас се, не могу све казати, шта хоћу — али одите још један трен унутра! Пробудили сте у мени осећање, каквог нисам пре никога осетио, али обећајте ми за срдачност, да се не ћемо задњи пут видети!«

Али каролина не обећа ништа, пограби само своје рукавице и сунцобран, и тад оде.

За прва 2 сата била је страшно љута за друга 3 мало блажа, а следећег јутра почела је о том мислити, да је и био луд, стога се одрећи, па се не фотографирати ради овог сеоског племића (шљивара). Премда.... изгледа врло лепо то се не може порећи, она би могла ићи другом фотографу! Али не, то би кукавно било, а осим тога можда се г. Лундберг вратио својој кући.

Тачно у 11 сати стајала је она по други пут на степеницама куће бр. 34. у Аугустовој ул. Овај пут пође она на лево и види, да је одмах опкољена обичним сликарским прибором

Половине године прошло је од како излази нам лист »Сентомашанин«. Претплату ваља слати »Уредништву« овога листа, или г. Милану Бошњаковићу трговцу у месту. Цена је на челу листа.

Молимо поштоване претплатнике да изволе подмирити досадању претплату, и на даље да је обнове.

Ми смо нашим листом гледали, да задовољимо наше поштоване читаоце, увек смо заступали опште интересе, па и у будуће држаћемо се тога правца.

Наше мештанске прилике ће мо износити увек стварно, и о њима јавно расправљати без пристрасности.

Уредништво.

Здравље.

Борба против јектике. Не пљујте у шаке кад се спремате на који тежи посао. — Нервозни и прљави људи лакше захвате јектику, него мирни и доброћудни. — Ако мислиш да болујеш од плућа, пази да се много не замараш и недухаш. — Млеко масло, сир, сланина, месо, зеље, вариво и хлеб — то је храна за слабуњавце. — Слабуњаве жене нека се чувају три месеца пред порођај и три месеца после порођаја. — Међу неваљалим женскињама има врло много и — јектичавих. За мушкарце је дакле неваљала женска двострука опасност. — Јектика не улази у кућу на отворене прозоре, него на затворене.

Буквица за веселу браћу. Пијаница неће наследи царства Божјег. (Ап. Павле). — Они су највише година доживели, који нису никад пили. — Пијана жена и пијана девојка — то су отворена врата (нем. нар. посл.) — Новац, што се потроши за пиће, није бачен; али би боље било да смо га доиста бацили, јер се њиме купује болест и смрт.

Против гљиста наш народ радо употребљава бели лук. Маже њиме болесном детету трбушчић (око пупка), или му даје по који »чешаљ« баш да поједе. Боље је ако искува лук у млеку, па му то млеко даје да пије.

»Слути смрти.« Наше жене веле, да не ваља лећи на леђа и скрштени руку заспати, јер то слути смрти; с тога ће млађе иза сна пробудити само да тако не леже, То веровање није оправдано, али страх од скрштени руку на прсима има својег разлога. При спавању ваља да је дисање сасвим слободно, а чим се на узнак (на леђа) легне, па се још повр груди руке скрсте, већ је грудни кош спречен те се не може слободно кретати и не може издашно ваздух потхватити. У таком смо сну ми толико осетљиви да нас одмах »мора дави«, чим нас мало тежи покривач притисне.

Железница Н. Сад—Футог—Паланка. По жељи Мађарске и Трговачке Банке је Јосив Биро будимпештански мерник измерио пругу за подизање електричног трамваја. Пруга је дуга 42 км. пруга ће се, ако буде истина, зидати идућег пролећа.

Србин краљ. саветник. Краљ је др. Ђорђу Николићу адвокату у Сомбору уз признање његових заслуга, стечених у раду око јавних послова и држ. министрације подарио наслов краљевског саветника. Честитамо.

Двадесетпетогодишњица. Прекроче су прославили чланови српске народне позоришне дружине двадесетпетогодишњицу глумовања својега друга Светислава Стефановића-Буце. Тај дан приказао је »Бидо«, у којем је слављеник играо своју омиљену улогу »Максима«. Госп. Стефановић иако није брилирао на позорници нашој каквим год великим и значајним улогама; али је и у оне епизодне вазда знао унети духа и живота и својим приказом увек допринети да целина буде од успеха и утиска. Његов је рад био вазда скроман, али за то ипак симпатичан и по српску позоришну уметност користан, за то му и с његовим пријатељима и поштоваоцима срдачно поздрављамо двадесетпетогодишњицу и желимо, да још дуго добром вољом послужи српској Талији.

Светска чудеса новог времена. За последњих 25 година учени људи набрајају ова светска чудеса: Телеграфија без жица, крилатица. Икс зраци, помоћу којих се могу видети кроз тело, н. пр. ако се у телу налази какав чврст предмет, прогуната игла или друго што. Аутомобил, кинематограф, зидање са бетоном и цементом, електрично осветлење. Теслина светлост и т. д. Човечји ум и даље ради, те ће људство дочекати и већа чудеса.

Састанак српских учитеља у Н. Саду. Јуче у четвртак састали су се у Новом Саду учитељи Митрополије Карловачке да се договоре и споразуму о раду за очување животних и сталешних интереса њихових, као и о

а насупрот стоји господин у савет-капуту. Али, шта ту би, за бога! У највећем фотеју, у средини пред стативом, подупрт внатним подупирачем, а с огорчеоим цртама на лицу, седио је глаоом г. Лундберг. Сиромх човек! Сигурно је хтео какву успомену на свој боравак у Штокхолми понети у Росенфеле.

Да, бог зна, како се догодило, али је кућа тврдогловство зло, и Лундберг пре није попустио, па сад он и Каролина Штримборн имају већ по туцета деце, верних остатака ца Лара. Тако се награђује ићи фотографију.

Али су прави несташци, и мисли се, колико стоје ципеле и одело, толико су ове слике, што су продукт посета јефтином фотографију у Аугустовој ул. 34., много скупље, него само туце најлепших слика. а у највећем формату дворског сликара.

Огласи женидбени се од тада увек више употребљавају. Породица Лундберг неће их проклети. А она је мислила, да је свакако нужно веће лакоумље, да напише, да сигурно ниједна пеистојна девојка не би хајала, али ипак би могла бити благословена, ако је провидност у правом расположењу.

И госпоња Лундберг, рођена Штримборн мисли, да многи путеви воде срећи, а дође се каткао најбрж циљу, кад се криво иде.

Превео: Д. Н.

реорганизацији свеукупног српског народног учитељства домовинског. Састанак је одржан у овдашњој средишњој школи. На састанку је председавао г. Мих. Косић учитељ из Вел. Кикинде. Присутно је било око 50 српских учитеља из разних крајева Угарске. Председник је у поздравном говору истакао значај овога састанка и наглашавао добит учитељске организације чиме ће учитељи знати побољшати свој положај и углед и знати се еманциповати од туторства по јединих политичких странака. На састанку се решавало о текућим питањима. На дневном реду било је неких 16 питања за решавање. Решено је да »Школски Гласник« постане орган учитељске организације. У редакциони одбор изабрани су председници српских зборова. Лист ће до скупштине уређивати новосадски учитељски збор. Од листа се тражи да заступа најодличније и најдоследније учитељске интересе у слободном и напредном духу. Стари ће се дужници позвати да подмире свој дуг иначе ће бити утужени. Решено је за тим да се чланови бившег Сабора у Карловцима подсети на донесене саборске закључке о учитељским захтевима, те да се чланови хрв. слав. сабора који су уједно делегати на угарском земаљ. сабору замоле да пораде код управних власти да се санкционишу закон о певачкој дужности Решено је да се пошаље представка на Митрополијско-црквени Савет, у којој ће се исти у молити да повуче своју наредбу у погледу учит. огрева, а закон о певачкој дужности да наредбеним путем, пре санкције у живот спроведе. Решено је даље да се за скупштину зготови службени правилник (прагматика) да се пошаље представка М. Ш. Савету против монополисања учбеника и да се тражи сазив учитељске скупштине што пре. У дебати су највише учествовали осим председника Г. Косић још и Г. Г. Аранички, Лесковац Ђосић, Пејић, Вукосић, Поповић, Петровић, Жупански и други. О значају учитељских захтева и о савремености учитељских питања проговоримо опширније.

Железничка несрећа — срушио се тунел. Код браунсдорфа десила се велика жељезничка несрећа. Кад је последњи влак излазио из тунела Херасфелзен, срушио се је тунел па је готово закопопао влак. Четворица су мртви остали, седам тешко, и 27 лако рањени.

Смртоносно шличање. Ових дана шличао се у Суботици на Палићу неки младић по имену Андрија-Патанч Сабо. Мислио је да је лед доста дебео, те се отисне од обале на 60—70 метара. Али наједаред лед се провали под њим те упадне у воду На његово запомагање дође му шогор у помоћ и баци му конопац да га њиме извуче. Сабо је тако тргао конопац да је и шогора увукао унутра. Међутим скупило се 30—40 људи, али ни један није смео да иде у помоћ. Тако су се патили више од једног сата док није дошла жандамерија. Но али онда је така помрчина била, да се уопште није могло спасти. Два несретника су у вече до 11 сати стојали у води, али се ни један није могао изабавити. Сутрадан у јутру нашли су их смрзнуте.

ПОЗИВ

на конституисајућу скупштину Прве Сентомашке Штампарије, Књиговезнице и Књижаре д. д. која ће се 6. јануара после подне у 4 сати у дворани општинске кафане одржати.

Сентомаш, 2. јануара 1914.

Оснивајући одбор.

ДНЕВНИ РЕД:

- 1.) Нацрт правила.
- 2.) Избор привременог одбора.
- 3.) Евентуалије.

MEGHÍVÓ

az „Első Szenttamási nyomda, könyv-kötészet és könyvkereskedés r. t. alakuló közgyűlésére mely 1914. január hó 6-én d. u. 4 órakor a nagyvendéglő termében fog megtartatni.

Szenttamás, 1914. január hó 2-án.

Alakuló bizottság.

NAPIREND:

- 1.) Alapszabály tervezet.
- 2.) Ideiglenes választmány.
- 3.) Netaláni indítványok.

П. н.

Част ми је п. грађанству учтиво известити, да ми је стигла Србијанска

„Буковичка“ вода

која је због пријатног укуса свуда обљубљена.

Ни једна кућа нетреба да је без Буковичке воде.

Ко купи више флаша попушта дајем.

С поштовањем
Душан М. Димитријевић
ГОСТИОНИЧАР.
СЕНТОМАШ.

Оглашујте у „СЕНТОМАШАНИНУ“.

ПОЗИВ

НА УПИС ДЕОНИЦА

ПРВЕ СЕНТОМАШКЕ

ШТАМПАРИЈЕ КЊИЖАРЕ И КЊИГОВЕЗНИЦЕ Д. Д.

У СЕНТОМАШУ.

Увидећи потребу оснивање једне штампарије доле потписани решили смо се, да такову као деоничарско друштво оснујемо.

Једна деоница стаје 100 круна а број истих може највише 150 ком. бити.

Вредност бележених деоница има се најдаље до 1. фебр. 1914. год. уплатити.

Сентомаш, 1. јануара 1914.

Тоша Хаџић с. р.	Исидор Иванић с. р.
Милан Стричевић с. р.	општ. бележник.
Милан Каћански с. р.	Милан Дунђерски с. р.
Стеван Дунђерски мл.	Стеван Гавански с. р.
Данило Бугарски с. р.	Дејан Гавански с. р.
Аркадије Петровић с. р.	Ђока Радуловић с. р.
Жарко Дињашки с. р.	Сава Гркинић с. р.
	Стева Каћански с. р.

FELHÍVÁS

AZ ELSŐ SZENTTAMÁSI

Nyomda, könyvkötészet és könyvkereskedés r. t.
RÉSZVÉNY JEGYZÉSÉRE

SZENTTAMÁS.

Érezve egy nyomda felállításának szükséget alulírottak elhatároztuk, hogy ilyen mint részvény társaságot alakítsunk.

Egy részvény névértéke 100 korona és száma 150 drbig terjedhet.

A részvények ára legkésőbb f. év február 1-éig befizetendő.

Szenttamás, 1914. január 1-én.

Hadzsity Tósa s. k.	Ivanits Izidor s. k.
Sztricevity Milan s. k.	közs. jegyző.
Katyanszki Milan s. k.	Dungyerszki Milan s. k.
Dungyerszki Szteván ifj.	Gavanszki Szteván s. k.
Bugarszki Daniló s. k.	Gavanszki Deján s. k.
Petrovity Arkadija s. k.	Radulovity Gyóka s. k.
Dinyáski Zsárko s. k.	Grkinity Száva s. k.
	Katyanszki Szteván s. k.

Прва српска радња готових мушких, женских, дечјих одеа и мушких шешира

БРАТА РАДУЛОВИЋ

РАДЊЕ:

Сомбор.-Ст.-Бечеј.-Т.-Ковин.

НАРОДНА КРЕДИТНА БАНКА

ДЕОНИЧАРСКО ДРУШТВО

У СЕНТОМАШУ.

У КУЋИ Г. БОРБА БЕКИЋА.

Прима улоге на штедњу и укамађује са 5 $\frac{1}{2}$ % веће и сталне улоге по 6 %
Издаје хипотекарне зајмове на непокретности куће и земље.

Штампарија Световара Маринкова у Сентомашу.